

обслуговування, місткості клієнтів, але в першу чергу за ціноюю ознакою.

Таким чином, результати досліджень дозволили виявити позитивні тенденції розвитку ресторанного господарства у Харківському регіоні. Незважаючи на загальну тенденцію зниження кількості підприємств ресторанного господарства, обумовлена перш за все загальною економічною кризою в країні і загостреним станом галузі ресторанних послуг, який можна пояснити активним входженням на ринок РГ міжнародних корпоративних мереж, слід відзначити значні перспективи розвитку для національних ресторанних мереж за рахунок неповної насиченості ринку, а також поглинання індивідуальних закладів РГ. Саме це дає підстави для майбутніх позитивних тенденцій розвитку сфери ресторанного господарства України.

Узагальнення результатів проведеного аналізу дозволило визначити, що основними перспективами подальшого розвитку галузі ресторанного господарства в Харківській області є: зміщення акцентів концепцій вітчизняних підприємств ресторанного господарства на національну кухню, розширення мережі підприємств ресторанного господарства в складі підприємств торгівлі

Аргументовано, що забезпечення сталого розвитку сфери ресторанного господарства Харківської області та України в цілому можливо на основі інноваційного оновлення діючих бізнес-моделей і розробки нових форматів бізнес-моделей підприємств даної сфери.

ГОТЕЛЬНИЙ РИНОК УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Літовка А.Є.

Науковий керівник – Соколенко А.С., канд. екон. наук., асистент

На сучасному етапі економічного розвитку в світі повсюдно відбувається збільшення значення сфери послуг. Україна, як країна з великим потенціалом, також схильна до цієї тенденції. Сектор готельних послуг є на сьогоднішній день найбільш динамічно розвиваються сектором економіки України. Тому дуже важливо проаналізувати причини, що заважають його цивілізованого розвитку.

Ринок готельних послуг України на даний момент знаходиться на початковій стадії розвитку. У країні налічується близько 1600 об'єктів готельного типу. Найбільш активно готельна галузь розвивається в Києві в великих індустріальних містах країни (Дніпропетровськ, Харків, Донецьк), а також в рекреаційних зонах (Крим, Одеса, Львів та Карпати в цілому). Проте, навіть Київ, де показник забезпеченості го-

тельними номерами становить близько 6-7 місць на 1 тис. жителів, далекий від європейських стандартів. Тому збільшення номерного фонду необхідно для України.

Основні проблеми готельного ринку України:

1. Незначна частка присутності всесвітньо відомих транснаціональних готельних корпорацій.

2. Відсутність якісної пропозиції - застаріла матеріально-технічна база готелів, необхідність реконструкції готельного фонду, невисокий рівень обслуговування, нестача кваліфікованого персоналу.

3. Високий рівень цін - вартість проживання в готелі в Україні набагато вище проживання в готелі аналогічного класу в Європі, що пояснюється, в першу чергу, дефіцитом готелів на ринку

5. Великі терміни окупності інвестиційного клімату готельних проєктів.

6. Політична нестабільність в країні.

7. Складності в банківській сфері - українські комерційні банки видають кредит юридичним і фізичним особам під дуже високий відсоток, що не є стимулом для розвитку матеріально-технічної бази засобів розміщення.

8. Складності із землевідведенням, дефіцит вільних земельних ділянок, особливо в столиці і великих містах.

9. Сектор готелів рівня трьох зірок і нижче залишається в Україні незаповненим і представлений в основному підприємствами з вкрай низьким рівнем обслуговування і невеликим набором послуг.

До перспективних напрямків і тенденцій розвитку ринку готельних послуг в Україні можливо віднести наступні:

1. Активний розвиток малих готелів.

2. Найбільш затребуваними стануть найдешевші засоби розміщення - хостели.

3. Перспективним напрямком може стати ринок апартаментів-готелів, який поки не отримав належного розвитку в Україні.

4. У зв'язку з переважанням в столиці і великих містах України представників ділових кіл, бізнесменів, які приїжджають на переговори або у справах компаній виникає потреба в готелях високого класу типу конгрес-готелю (з великими конференц-залами, банкетні та переговорними залами), розташованих недалеко від офісів і ділових центрів.

5. У міру насичення ринку готелями 4-5 зірок відбудеться зміщення пріоритетний напрям розвитку в бік проєктів середнього рівня - готелів 2-3 зірок і менш категорійних готелів.

6. Розвиток вітчизняних готельних мереж - наприклад, «Premier Hotels» і їх вихід за межі України.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Максюта У.В.

Науковий керівник – Абрамов В.В., доцент

У світовій туристській практиці з кожним днем набувають все більшої популярності військові тури.

Військовий туризм - подорожі в зони бойових зіткнень з метою огляду визначних пам'яток і полів битви. Можуть включати польоти на бойових літаках і вертольотах, постріли з артилерії та танків, відвідування військово-історичних музеїв й історичних місць бойових дій, а також участь у реконструкціях знаменитих битв.

Військовий туризм зародився у кінці 20-х років ХХ століття. В європейських країнах з кожним роком попит на тури і екскурсії цього напрямку зростає. Особливо великий інтерес викликають пам'ятки військово-інженерного мистецтва в таких країнах як Польща, Чехія, Франція та Німеччина. Наприклад, в Польщі фортецю Осовець щорічно відвідують понад 47 тисяч туристів.

Знайомство співвітчизників, особливо молоді, з пам'ятниками військово-інженерного мистецтва та історією має безцінне військово-патріотичне виховне значення. І для того, щоб розвивати військовий туризм, Україна має великий потенціал.

Наприклад, всі зі шкільної лави знають таку героїчну особистість українського народу як гетьман Богдан Хмельницький. У Чигирині в 1995 році був відкритий присвячений йому музей, який складається із 10 залів. У музеї представлені композиції та експонати, що відносяться до різних періодів життя видатного гетьмана. Цілих три зали присвячені Визвольній війні 1648-1654 рр., що проходила під керівництвом Богдана Хмельницького. Найважливіші битви із поляками проходили на Жовтих Водах, під Пилявцями, Батогом, Жванцем, Берестечком та містом Зборів. У музеї екскурсоводи детально розповідають про хронологію визвольної війни, її причини та наслідки.

27 червня 1709 року відбулася битва військ Петра I і Карла XII під Полтавою. На Полі Полтавської битви у 1909 році був відкритий музей. Його колекція містить близько 8 тисяч експонатів кінця 17 століття і часів Північної війни. Серед них унікальні медалі і гравюри, портретні зображення гетьманів України, особисті предмети самого